Hikayemiz;Dünya Fani Gönderen : düþler_sokaðý - 12/03/2010 11:33 _____________________________________ Ýhtiyar adam tapu dairesinden çýkarken sevinçliydi. Kendi kendine düþünüyordu; "-Oh. . be ferahladým. Ölümlü dünya". Oturduðu evin tapusunu, çocuðunun üstüne kaydettirmiþti. Tapu dairesinde çýktýktan sonra bir küçük lokantada öðle yemeðini yedi, vakit geçirmek için parklarý dolaþtý. Bir parkta Cem Karaca'nýn þarkýsý çalýnýyordu; "Allah Yar! Allah Yar!". Akþama doðru eve gitmek için yola çýktý. Bir yandan düþünceler içindeydi; -Biz öldükten sonra bir sürü iþlemle uðraþmasý gerek. Ne diye eziyet çeksin yavrum. Oðlunun kendisini nerdeyse zorla doktora götürüþü aklýna geldi; "-Kerata amma ýsrar etmiþti. Saðlýðýma verdiði önem kadar, ziyarete gelmeye de önem verse ya. " Bir an dalgýnlaþtý; "-Gerçi, gelin bizle geçinmeye çalýþmýyor ama..." derin bir nefes aldý "-Boþ ver caným, ne de olsa torunlarýmýn annesi. Eþine, çocuklarýna iyi baksýn da..." biraz da kendini teselli etmek için söylendi ...biz bu gün varýz, yarýn yoðuz. " Evine yaklaþýnca yine durgunlaþtý, "-Bakalým haným ne diyecek? Gelin gelip-gitmiyor diye biraz kýrgýn ama.... " Düþünceler içinde zili çalarken, güleryüzlü olmaya çalýþtý; "-Yook, iyi oldu caným. Biz ölünce oðlan rahat edecek, kötü mü?" Hanýmý kapýyý açtý. Gülümsemesini bozmamaya çalýþarak hanýmýna; -Nasýlsýn haným bu gün bakalým? Hanýmý elindeki çiçek suladýðý kabý gösterdi; -Ne yapayým, bir iki çiçekle uðraþýyorum yeþillik olsun diye. Eve girerken devam etti; -Ýnsan þehirde özlüyor çiçeði, yeþilliði. -Eee. . köy gibi olmaz buralar tabii. Kadýnýn durgun yüzünde acý bir tebessüm dolaþtý; -Köy gibi olmaz dimi? Þimdi köyde olsak ne güzel olurdu. Ýhtiyar adam bir an yüzüne baktý hanýmýnýn; -Sen köyü pek sevmezdin! Geçen sene bir ay kalalým demiþtim de "-Ben torunlarý özlerim. " Diye tutturmuþtun. Kadýn, yüzünü çiçeklere doðru döndü; -Ne bileyim ben, düþündükçe bunalýr oldum buralarda. Ýnsan çocukluðunun geçtiði yerleri özlüyor. Aðaçlarýn altýnda, bahçelerde yürümeyi özlüyor. -Allah Allah ! Tamam haným gideriz. Sen iste yeter ki. Hele havalar ýsýnsýn biraz gideriz -Havalar kim bilir ne zaman ýsýnýr. Beklemek þart mý? -Yahu haným, bunca yýllýk eþimsin hala seni tam anladým diyemiyorum. Bir gün köye gitmem diye tutturuyorsun, bir gün de hemen gidelim diye. Dur da bu gün ne oldu anlatayým. Kadýn endiþeyle baktý kocasýna; -Noldu, oðlaný mý gördün? -Yok caným, nerden göreyim ! Koltuðuna oturdu, koynundaki tapu kaðýdýný çýkardý. -Bu nedir biliyor musun? -Hayýrdýr? -Haným, yarýn ne olacaðý belli olmaz, vademiz gelir de ölürsek, oðlumuz kapý kapý uðraþmasýn, diye evin tapusunu onun üstüne yaptým. Hanýmýnýn tepkisini beklerken, onun yüzündeki acý gülüþü gülümseme sandý. Hanýmý fýsýldar gibi söylendi; -Oðlumuz da bu gün buraya gelmiþti, öðleden önce. -Öylemi, vay hayýrsýz. Demedin mi, 'uzun zamandýr niye gelmiyon' diye. Seni üzülmesin diye söylemiyordum ama 'bizi unuttu', diye kýzmaya baþlamýþtým. Torunlarý da getirdi mi? -Murat'ý getirmiþ. O da "-Sýkýldým, gidelim. " Deyip durdu. -Vay kerata vay. Akþam gelse de ben de görseydim. Neyse, hayýrdýr, gündüz vakti niye gelmiþ ? Hanýmý elindeki kapta suyu bitmiþ olduðu halde, çiçekleri sular gibi durarak masadaki kaðýdý gösterdi; -Þu kaðýdý getirmiþ. Ýhtiyar adam, hanýmýnýn sesinde bir titreme hissetti ama emin olamadý. Ýçindeki sevinci kaybetmemeye çalýþarak masadaki kaðýda uzandý. Bir mahkeme kararý olduðunu gördü. Yaþlý kadýn kýzaran gözlerini kocasýnýn görmemesine dikkat ederek, eþinin kolundan tuttu koltuða oturmasýný saðladý, tekrar çiçeklere doðru uzaklaþtý. Ýhtiyar adam, yakýn gözlüðünü çýkardý ve içinden yavaþ yavaþ okudu. " Yaþý ilerlediði ve aklý muhakemesi yerinde olmadýðýna ve ekonomik varlýðýný idare ve idame edemeyeceði, ekteki doktor raporuyla da tespit edildiðinden, taþýnýr ve taþýnmaz varlýklarýnýn, resmi varisi oðlu Süleyman tarafýndan idaresine karar verilmiþtir. " Resmi kaðýt, yaþlý adamýn elinden yavaþça yere kaydý. Baþýný yere eðdi, kaðýda boþ boþ bakmaya baþladý. Hanýmý, gözlerini sildikten sonra çiçeklerin baþýndan ayrýlýp yanýna geldi. Eþinin titreyen ellerini tuttu. Ýhtiyar adam, oðlunun neden kendini doktora götürdüðünü anlamýþtý. Yüreðindeki sýzýyý bastýrmaya çalýþarak; -Üç senedir uðramadýk, köydeki ev ne haldedir? -Caným ne olacak, bir gün de temizlerim ben. -O evde, dizlerin üþürdü senin. Ýhtiyar kadýn, daralan göðsünü hafifçe bastýrdý, "Yüreðimin üþümesi daha kötü diye düþündü". -Merak etme, üþümem...üþümem... -Yarýn mý gidelim diyordun? -Sen bilirsin bey. -Eþyalarý bir taksiye atarsak, Son otobüse yetiþiriz. -Olur. . Köyde zaten iyi kötü eþya var, ben hemen hazýrlanýrým. -Hazýrlan. Þu kaðýdý da tapuyla beraber masaya koyuver, oðlan gelince aramasýn. Ýhtiyar adam, içinden düþünüyordu, "-Dünya fani, Allah Yar" Ýhtiyar kadýn, birileri gelmeden gitmek ister gibi telaþla hazýrlanýyordu. Giysileri bir çantaya týkýþtýrdý. Fotoðraflarý duvardan toplarken oðlununkine bir an baktý, aldý, bir an düþünüp çantaya koymaktan vazgeçti. Masadaki kaðýtlarýn üstüne ters olarak býraktý. En son duvardaki bir küçük patiði aldý, öptü. Bu büyük torununa ördüðü ama küçük gelmeye baþlayýnca hatýra olarak sakladýðý mavi patiklerdi. Çantaya, fotoðraflarýn üstüne yerleþtirirken, mavi patiklerin üstüne düþen göz yaþlarýný yavaþça sildi. ...bir blogtan alýntýdýr... ==

Ordu - Forum - Ordu Sosyete, Ordu Eðence, Ordu Haber FireBoard Forum Bileþeni. Sürüm: 1.0.4 Oluþturulma: 24 May, 2012, 21:30